Judecătoria Chișinău
sediul Centru

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

în cauza civilă intentată în baza cererii de chemare în judecată depusă de

Zinaida CIOCOI

vs

Ion MELNIC

(încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată)

Mențiuni procedurale:
Dispozitivul hotărârii a fost pronunțat în ședința publică din 19 august 2026
Cererea de apel a fost depusă la 17 septembrie 2026
Hotărârea motivată a fost întocmită la 3 noiembrie 2026

Dosarul nr. 2-14702/2025
(Număr PIGD: 2-25095602-12-2-04072025)

Restituirea împrumuturilor dintre persoane fizice, constatate prin recipise semnate de împrumutat (art. 1242, 1247 din Codul Civil). Nerestituirea la termen dă dreptul la dobânda de întârziere (art. 1248, 942 din Codul Civil), calculată la rata de bază a BNM plus 9 puncte procentuale, deoarece împrumutul dintre două persoane fizice care nu sunt profesioniști nu este un raport de consum.

municipiul Chișinău
19 august 2026

Judecătoria Chișinău, sediul Centru,
în componență:
președintele ședinței, judecătorul Ion BOCAN,
grefier Valeria CĂINĂREANU,
cu participarea:
reprezentantului reclamantei Alexandru EVTODIEV,
în lipsa:
pârâtului Ion MELNIC, care a fost citat legal,

în sediul instanței, în ședință de judecată publică și în procedură contencioasă generală, a examinat cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Zinaida CIOCOI împotriva lui Ion MELNIC, privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,-

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată în procedura Judecătoriei Chișinău, sediul Centru la 1 iulie 2025, Zinaida CIOCOI în contradictoriu cu Ion MELNIC a solicitat pronunțarea unei hotărâri judecătorești cu privire la încasarea împrumutului restant în mărime de 200.000 MDL și 5.000 EUR, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Argumentele expuse de reclamanta Zinaida CIOCOI în susținerea acțiunii formulate

2. În susținerea cererii de chemare în judecată, reclamanta a indicat că la 27 decembrie 2021 pârâtul Ion MELNIC a împrumutat de la ea suma de 200.000 MDL, obligându-se să o restituie până la 2 iulie 2022, fapt pentru care a fost întocmită o recipisă. La 1 august 2022, pârâtul a împrumutat de la reclamantă și suma de 5.000 EUR, obligându-se să o restituie până la 1 septembrie 2022, fapt pentru care, de asemenea, a fost întocmită o recipisă.

3. Reclamanta a susținut că pârâtul nu a restituit sumele împrumutate până în prezent, deși a fost somat în repetate rânduri, inclusiv prin telefon, să le întoarcă. Pârâtul promitea că va restitui banii în curând, însă ulterior a încetat să mai răspundă la mesaje.

4. Invocând că pârâtul se eschivează de la executarea obligațiilor și tergiversează examinarea cauzei, prin cererea depusă la 14 iulie 2026, reclamanta, prin intermediul reprezentantului său, a completat acțiunea cu o pretenție accesorie, solicitând încasarea dobânzii de întârziere, calculate în temeiul art. 942 din Codul civil: pentru suma de 200.000 MDL, pentru perioada 2 iulie 2022 – 8 iulie 2026, în mărime de 140.586,30 MDL, iar pentru suma de 5.000 EUR, pentru perioada 1 septembrie 2022 – 8 iulie 2026, în mărime de 3.284,86 EUR.

5. În redacția finală a pretențiilor, reclamanta Zinaida CIOCOI a solicitat încasarea de la pârâtul Ion MELNIC a sumei de 340.586,30 MDL și a sumei de 8.284,86 EUR, cu titlu de datorie, precum și a cheltuielilor de judecată în mărime totală de 23.776,12 MDL, compuse din taxa de stat în mărime de 15.576,12 MDL, taxa de timbru în mărime de 200 MDL și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 8.000 MDL.

Apărările formulate de pârâtul Ion MELNIC

6. Instanța a expediat în adresa pârâtului copia încheierii de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare împreună cu citația și cererea de chemare în judecată cu înscrisurile anexate prin scrisoare recomandată cu aviz de recepție. Corespondența expediată la adresa de domiciliu a pârâtului nu a fost recepționată, fiind restituită instanței cu mențiunea „nereclamat", ca urmare a neprezentării pârâtului la oficiul poștal pentru ridicarea acesteia.

7. Totodată, la 21 aprilie 2026, instanța a comunicat pârâtului copia încheierii de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, împreună cu citația și cererea de chemare în judecată cu înscrisurile anexate prin intermediul poștei electronice (filele dosarului 52-53).

8. La 15 iulie 2026, tot prin intermediul poștei electronice, instanța a comunicat pârâtului cererea de completare a acțiunii (fila dosarului 77).

9. Până la data examinării cauzei, pârâtul nu a depus referință, nu a prezentat explicații scrise asupra cererii de chemare în judecată și cererii de completare a acțiunii, și nu a administrat probe în combaterea pretențiilor formulate de reclamantă.

10. Prin urmare, în temeiul art. 186 alin. (2) din Codul de procedură civilă, cauza urmează a fi examinată în baza materialelor anexate la dosar.

Poziția participanților la proces expuse în ședința de judecată

11. În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei Zinaida CIOCOI, avocatul Alexandru EVTODIEV, a susținut cererea de chemare în judecată cu motivele de fapt și de drept indicate, solicitând admiterea acesteia.

12. Pârâtul Ion MELNIC nu s-a prezentat în ședința de judecată, formulând cerere de amânare a ședinței. Ținând cont de faptul că pârâtul a formulat două cereri de amânare cu același motiv și fără a anexa dovezi întru confirmarea motivului de amânare invocat, instanța a apreciat motivul de amânare ca fiind neîntemeiat și, în consecință, a dispus respingerea cererii de amânare și examinarea cauzei în lipsa pârâtului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

13. Articolul 9 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Codul civil:

„(1) Drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sînt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile.

(2) Drepturile și obligațiile civile apar:

a) din contracte și din alte acte juridice."

14. Articolul 774 alin. (1) din Codul civil:

„(1) În virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.”

15. Articolul 776 din Codul civil:

„Obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.”

16. Articolul 858 alin. (1) și alin. (2) din Codul civil:

„(1) Temeiul executării rezidă în existența unei obligații.

(2) Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.”

17. Articolul 901 alin. (1) lit. a) și lit. e), alin. (5) din Codul civil:

„(1) Atunci cînd, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa:

a) să ceară executarea silită a obligației;

[...]

e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare;

[...]

(5) Neexecutarea obligației înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației și include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întîrziere a obligației.”

18. Articolul 942 alin. (1) și alin. (2) din Codul civil:

„(1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale.

(2) Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art.874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligația pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobînzii prevăzute de contract.”

19. Articolul 1242 din Codul civil:

„(1) Prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate și cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

(2) Contractul de împrumut este gratuit dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

(3) Pînă la proba contrară, împrumutul care are ca obiect o sumă de bani se prezumă a fi cu titlu oneros, cu excepția cazului în care ambele părți sînt persoane fizice care nu au calitatea de profesionist.

(4) Un contract nu se consideră contract de împrumut doar pentru că prevede un termen pentru executarea obligației pecuniare, cu excepția cazului în care împrumutatul este obligat să plătească dobîndă suplimentar la acea obligație pecuniară.

(5) Cu toate acestea, părțile pot conveni ca o sumă datorată în temeiul unei obligații existente să se plătească în viitor în condițiile unui contract de împrumut.”

20. Articolul 1247 din Codul civil:

„(1) Împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul și în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobînzi, el are dreptul să restituie împrumutul și pînă la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluțiunea împrumutului.

(2) Împrumutatul trebuie să restituie bunuri de calitatea și în cantitatea bunurilor primite și nimic mai mult, chiar dacă prețurile au crescut ori au scăzut.

(3) În cazul în care a împrumutat o sumă de bani, împrumutatul are obligația de a restitui suma nominală primită fără a ține cont de variațiile valorii banilor.

(4) Dacă în contractul de împrumut nu este stabilit nici termenul de restituire, nici termenul de preaviz, împrumutul trebuie restituit în decursul a 30 de zile de la data la care împrumutatul a primit cererea de restituire.”

21. Articolul 1248 din Codul civil:

„(1) În cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, dispozițiile art.942 se aplică în modul corespunzător dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

(2) Dacă în contract este prevăzută restituirea împrumutului în rate și împrumutatul nu le restituie în modul stabilit, împrumutătorul poate cere restituirea imediată a întregului împrumut și a dobînzii aferente în condițiile stabilite la art.864 alin.(2) și (4).

(3) În cazul în care nu poate restitui bunul, împrumutatul trebuie să plătească valoarea acestuia calculată în funcție de locul și timpul executării obligației.”

22. Articolul 82 din Codul de procedură civilă:

„Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.”

23. Articolul 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.”

24. Articolul 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.”

25. Articolul 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.”

26. Articolul 119^1 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Toate probele se prezintă, sub sancțiunea decăderii, în termenul stabilit de instanța de judecată, în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, dacă legea nu prevede altfel. În cazul prezentării probelor contrar condițiilor prevăzute de lege, judecătorul dispune restituirea acestora printr-o încheiere protocolară.”

27. Articolul 186 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cadrul pregătirii cauzei pentru dezbateri judiciare, judecătorul stabilește data pînă la care pîrîtul urmează să prezinte în judecată referința și toate probele necesare, sub sancțiunea decăderii.

(2) Depunerea referinței este obligatorie. În cazul nedepunerii ei în termenul stabilit de instanță, pîrîtul este decăzut din dreptul de a mai prezenta probe, dacă legea nu prevede altfel, iar cauza este examinată în baza materialelor anexate la dosar."

28. Articolul 206 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„(3) Dacă pîrîtul, înștiințat legal despre locul, data și ora ședinței de judecată, nu s-a prezentat în judecată și nu a comunicat instanței motivul neprezentării sau dacă motivele sînt considerate de instanță ca fiind neîntemeiate, sau dacă pîrîtul nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, instanța o examinează în lipsa acestuia."

MOTIVAREA INSTANȚEI

29. Audiind explicațiile părții reclamante, examinând probele administrate la materialele cauzei în raport cu pretențiile formulate și normele de drept incidente, instanța de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată este întemeiată și urmează a fi admisă integral, pentru considerentele expuse în continuare.

A. Circumstanțele de fapt constatate la examinarea cauzei în fond

30. Din probatoriul administrat la dosarul cauzei și cercetat nemijlocit în ședința de judecată, precum și din explicațiile părții reclamante, instanța a stabilit că între Zinaida CIOCOI și Ion MELNIC au fost încheiate două contracte de împrumut, materializate prin recipise întocmite și semnate de Ion MELNIC.

31. Prin recipisa din 27 decembrie 2021, Ion MELNIC a confirmat că a primit de la Zinaida CIOCOI, la aceeași dată, suma de 200.000 MDL, pe care s-a obligat să o restituie la 2 iulie 2022 (fila dosarului 25).

32. Prin recipisa din 1 august 2022, Ion MELNIC a confirmat că a primit de la Zinaida CIOCOI, la aceeași dată, suma de 5.000 EUR, pe care s-a obligat să o restituie la 1 septembrie 2022 (fila dosarului 26).

33. Instanța reține că numele și codul personal al împrumutatului Ion MELNIC indicate în recipise coincid cu datele din buletinul de identitate al acestuia (fila dosarului 24). De asemenea, împrumutătoarea Zinaida CIOCOI este identificată în recipise prin nume și prenume.

34. Din corespondența electronică purtată de reclamantă cu interlocutorul său în perioada iulie 2022 – septembrie 2023, instanța reține că acesta din urmă a promis în mai multe rânduri că va restitui banii, indicând termene de restituire, și a asigurat-o că nu se eschivează de la achitare, iar reclamanta i-a solicitat în mod repetat să restituie banii și să răspundă la mesaje (filele dosarului 8-12).

35. Potrivit calculelor prezentate de reclamantă, dobânda de întârziere pentru împrumutul în sumă de 200.000 MDL, pentru 1.468 de zile de întârziere, constituie 140.586,30 MDL, iar pentru împrumutul în sumă de 5.000 EUR, pentru 1.407 zile de întârziere, constituie 3.284,86 EUR (filele dosarului 74-75).

36. Instanța reține că la materialele cauzei nu există vreun înscris care să ateste restituirea, totală sau parțială, a sumelor împrumutate. Potrivit explicațiilor părții reclamante, pârâtul nu a restituit nicio sumă.

37. Sub aspect procedural, instanța reține că, după ce i-a fost comunicată prin poșta electronică cererea de chemare în judecată cu înscrisurile anexate (§ 7), pârâtul a adresat instanței, de la aceeași adresă de poștă electronică, o cerere de amânare a examinării cauzei, la 19 mai 2026, și o cerere de strămutare a cauzei, la 19 iunie 2026. După comunicarea cererii de completare a acțiunii (§ 8), pârâtul a depus, la 22 iulie 2026, de la aceeași adresă, o nouă cerere de amânare și o nouă cerere de strămutare a cauzei. Aceste împrejurări confirmă că pârâtul a avut cunoștință despre proces și despre pretențiile reclamantei, inclusiv despre cele formulate prin cererea de completare a acțiunii. Cu toate acestea, pârâtul nu a depus referință, nu a prezentat vreun înscris sau alt mijloc de probă în apărare și nu a formulat obiecții cu privire la încheierea contractelor de împrumut, la primirea sumelor împrumutate, la restituirea acestora ori la calculul dobânzii de întârziere.

B. Obiectul și limitele judecării cauzei

38. Examinând cererea de chemare în judecată și solicitările formulate prin cererea de completare a acțiunii din 14 iulie 2026, instanța constată că soluționarea litigiului presupune stabilirea existenței raporturilor juridice de împrumut dintre Zinaida CIOCOI și Ion MELNIC, verificarea remiterii efective a sumelor de 200.000 MDL și 5.000 EUR, precum și determinarea exigibilității obligațiilor de restituire și a împrejurării dacă acestea au fost executate. În cazul constatării neexecutării obligațiilor principale, urmează să fie examinată îndreptățirea reclamantei de a solicita dobânda legală de întârziere, inclusiv sub aspectul ratei aplicabile, al perioadelor pentru care aceasta este datorată și al corectitudinii calculelor prezentate. Totodată, instanța urmează să soluționeze cererea privind compensarea cheltuielilor de judecată, prin raportare la rezultatul procesului și la caracterul real, necesar și rezonabil al acestora.

C. Argumentarea soluției instanței

C.1. Considerente generale

39. În examinarea raporturilor juridice obligaționale, instanța reține că principiul forței obligatorii a contractului impune respectarea angajamentelor asumate de părți și executarea prestațiilor în condițiile convenite. Din interpretarea coroborată a art. 9 alin. (2) lit. a), art. 774 alin. (1), art. 776 și art. 858 alin. (1)–(2) din Codul civil rezultă că încheierea unui contract constituie temeiul nașterii unor drepturi și obligații corelative, în virtutea cărora creditorul este îndreptățit să solicite executarea prestației, iar debitorul este ținut să o execute corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit. Instanța apreciază că obligativitatea contractului nu se limitează la recunoașterea formală a angajamentelor asumate, întrucât efectul juridic al convenției presupune executarea

efectivă a prestațiilor convenite. În consecință, neexecutarea unei obligații contractuale devenite exigibile justifică exercitarea mijloacelor legale de protecție a dreptului creditorului, în condițiile și limitele prevăzute de lege.

40. În materia împrumutului, art. 1242 alin. (1) din Codul civil reglementează raportul juridic în temeiul căruia împrumutătorul transmite în proprietatea împrumutatului o sumă de bani sau alte bunuri fungibile, iar acesta din urmă se obligă să restituie banii în aceeași sumă ori bunuri de același gen, calitate și cantitate, la expirarea termenului convenit. Din conținutul acestei dispoziții, instanța constată că obligația de restituire reprezintă elementul esențial al raportului juridic de împrumut, fiind necesară stabilirea atât a remiterii prestației de către împrumutător, cât și a angajamentului împrumutatului de a restitui suma primită. Prin urmare, calificarea juridică a raportului dintre părți trebuie realizată prin examinarea conținutului obligațiilor asumate și a împrejurărilor în care acestea au luat naștere, fără a depinde exclusiv de denumirea atribuită înscrisului prin care operațiunea a fost constatată.

41. În această privință, instanța reține că existența contractului de împrumut și remiterea efectivă a banilor pot fi demonstrate printr-o recipisă întocmită și semnată de împrumutat, atunci când aceasta individualizează persoanele participante la raportul juridic, confirmă primirea unei sume determinate și consemnează obligația de restituire. Valoarea probatorie a unui asemenea înscris rezultă din faptul că declarația privind primirea banilor emană nemijlocit de la persoana căreia i se atribuie obligația și privește împrejurări aflate în sfera propriei sale cunoașteri. Totuși, instanța apreciază că simpla existență a unui document intitulat „recipisă” nu determină automat constatarea unui raport juridic de împrumut, fiind necesară verificarea conținutului său, a identității persoanei de la care provine și a concordanței cu celelalte probe administrate. În consecință, o recipisă care confirmă expres primirea banilor și angajamentul restituirii lor constituie o probă suficientă a împrumutului, în măsura în care autenticitatea și semnificația juridică a declarațiilor consemnate nu sunt infirmate prin alte elemente probatorii.

42. În ceea ce privește executarea obligației de restituire, instanța constată că art. 1247 alin. (1) din Codul civil impune împrumutatului restituirea împrumutului în termenul și în modul stabilit prin contract. Atunci când părțile au convenit o dată determinată pentru executarea obligației, aceasta devine exigibilă la împlinirea termenului, fără a fi necesară o solicitare suplimentară pentru stabilirea scadenței. În acest sens, instanța reține că neexecutarea prestației la termenul convenit constituie o încălcare a obligației contractuale în sensul art. 901 alin. (5) din Codul civil, iar creditorul este îndreptățit să solicite executarea acesteia, potrivit alin. (1) lit. a) al aceluiași articol, în lipsa unei justificări legale a neexecutării. Prin urmare, obligația asumată printr-un împrumut cu termen determinat nu poate fi considerată executată prin simpla exprimare a intenției de plată sau prin promisiuni ulterioare de restituire, fiind necesară realizarea efectivă a prestației datorate.

43. Sub aspectul repartizării sarcinii probațiunii, instanța reține că art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă obligă fiecare parte să demonstreze împrejurările pe care își întemeiază solicitările și obiecțiile. Aplicarea acestei reguli în litigiile privind

restituirea împrumuturilor presupune delimitarea faptelor care determină naşterea dreptului de creanţă de cele care conduc la modificarea ori stingerea obligaţiei. Creditorului îi revine sarcina de a demonstra existenţa contractului, remiterea sumei împrumutate şi exigibilitatea obligaţiei de restituire. În schimb, executarea obligaţiei prin plată reprezintă un fapt extinctiv, a cărui demonstrare revine debitorului care susţine stingerea datoriei. Instanţa apreciază că această repartizare a sarcinii probei corespunde naturii raportului obligaţional, întrucât restituirea banilor constituie o împrejurare pozitivă, susceptibilă de a fi confirmată prin documente bancare, chitanţe ori alte mijloace de probă, fără a impune creditorului demonstrarea inexistenţei oricărei plăţi posibile.

44. În acelaşi timp, instanţa constată că neexercitarea drepturilor procesuale de către pârât nu înlătură obligaţia reclamantului de a demonstra existenţa şi întinderea drepturilor solicitate. Din interpretarea art. 118 alin. (1), art. 119[1] alin. (1) şi art. 186 alin. (2) din Codul de procedură civilă rezultă că neprezentarea referinţei sau a probelor în termenul stabilit produce consecinţele procesuale prevăzute de lege, fără a echivala, prin ea însăşi, cu recunoaşterea acţiunii. Instanţa apreciază că soluţionarea unui litigiu în lipsa apărării pârâtului presupune examinarea efectivă a înscrisurilor şi a celorlalte mijloace de probă administrate, pentru a stabili dacă acestea confirmă împrejurările constitutive ale drepturilor invocate. În consecinţă, admiterea unei acţiuni nu poate fi întemeiată exclusiv pe conduita procesuală pasivă a pârâtului, fiind necesară demonstrarea independentă a temeiniciei solicitărilor formulate.

45. În privinţa împrumuturilor exprimate în valută străină, instanţa reţine că art. 1247 alin. (3) din Codul civil consacră obligaţia împrumutatului de a restitui suma nominală primită, fără a ţine seama de variaţiile ulterioare ale valorii banilor. Aplicarea acestei reguli presupune menţinerea cuantumului nominal al obligaţiei pecuniare asumate, fără modificarea datoriei principale în funcţie de evoluţia cursului valutar după încheierea contractului. Prin urmare, instanţa apreciază că obligaţia de restituire a unui împrumut acordat în euro rămâne determinată prin suma nominală exprimată în această monedă, modalitatea de executare în lei moldoveneşti urmând să fie stabilită potrivit normelor aplicabile şi condiţiilor concrete ale obligaţiei.

46. Distinct de obligaţia principală de restituire a împrumutului, instanţa reţine că neexecutarea la scadenţă a unei obligaţii pecuniare atrage consecinţele prevăzute de art. 1248 alin. (1) şi art. 942 din Codul civil. Dobânda de întârziere reprezintă o obligaţie accesorie, datorată pentru perioada în care creditorul a fost lipsit de posibilitatea utilizării sumei care trebuia restituită la termen. În acest sens, instanţa constată că dobânda datorată pentru executarea tardivă trebuie delimitată de dobânda contractuală stabilită drept remuneraţie pentru utilizarea capitalului împrumutat. Existenţa unei clauze privind remunerarea împrumutului nu constituie o condiţie pentru aplicarea art. 942 din Codul civil, dreptul la dobânda legală de întârziere rezultând din neexecutarea obligaţiei pecuniare exigibile. Totodată, creditorul nu este obligat să demonstreze un prejudiciu patrimonial distinct, corespunzător cuantumului dobânzii prevăzute de lege, însă trebuie să stabilească suma restantă, scadenţa şi perioada pentru care solicită această prestaţie accesorie.

47. În ceea ce privește începutul perioadei de întârziere, art. 942 alin. (1) din Codul civil stabilește că dobânda este datorată din ziua imediat următoare scadenței și până la data executării obligației. Instanța constată că această regulă exclude includerea în calcul a zilei în care debitorul era încă îndreptățit să execute prestația în termenul convenit. În privința ratei aplicabile, alin. (2) al aceluiași articol distinge între debitorul care are calitatea de consumator și celelalte raporturi obligaționale, stabilind majorarea ratei prevăzute la art. 874 din Codul civil cu 5 puncte procentuale anual pentru prima categorie și cu 9 puncte procentuale anual pentru celelalte cazuri. Instanța apreciază că aplicarea acestor regimuri trebuie determinată în funcție de natura raportului juridic și de calitatea în care părțile au acționat, simpla împrejurare că debitorul este persoană fizică nefiind suficientă pentru calificarea raportului drept unul de consum.

48. În aplicarea art. 874 alin. (2) din Codul civil, instanța reține că rata relevantă pentru determinarea dobânzii de întârziere se stabilește distinct pentru fiecare semestru calendaristic, prin raportare la rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei în vigoare la 1 ianuarie și, respectiv, la 1 iulie. În consecință, calculul dobânzii trebuie să permită verificarea sumei principale asupra căreia aceasta este aplicată, a numărului de zile corespunzător fiecărui interval și a ratei legale utilizate. Instanța constată că verificarea cuantumului dobânzii reprezintă o operațiune indispensabilă pentru determinarea întinderii obligației accesorii, indiferent dacă debitorul a formulat sau nu obiecții asupra calculului creditorului. În cazul obligațiilor exprimate în valută străină, dobânda urmează să fie raportată la suma principală în moneda în care aceasta este determinată, fără modificarea cuantumului nominal al datoriei.

C.2. Aplicarea considerentelor generale în prezenta cauză

49. Aplicând principiile expuse circumstanțelor prezentei cauze, instanța constată că existența celor două raporturi juridice de împrumut dintre Zinaida CIOCOI și Ion MELNIC este demonstrată prin recipisele din 27 decembrie 2021 și 1 august 2022, administrate la filele 25 și 26 ale dosarului. Examinarea conținutului acestora confirmă că fiecare înscris individualizează persoanele participante la raportul juridic, consemnează primirea de către pârât a unei sume determinate și stabilește termenul până la care aceasta trebuia restituită. În consecință, instanța constată că recipisele nu reprezintă simple mențiuni despre existența unor relații financiare între părți, întrucât confirmă remiterea banilor și asumarea unor obligații concrete de restituire, ale căror obiecte și scadențe sunt expres determinate.

50. Prin recipisa din 27 decembrie 2021, Ion MELNIC a confirmat primirea de la Zinaida CIOCOI a sumei de 200.000 MDL, asumându-și obligația de a o restitui până la 2 iulie 2022. În mod corespunzător, prin recipisa din 1 august 2022, pârâtul a confirmat primirea sumei de 5.000 EUR, cu obligația de restituire până la 1 septembrie 2022. Instanța constată că ambele înscrisuri conțin declarații exprese privind primirea banilor, iar numele și codul personal ale împrumutatului corespund datelor înscrise în actul său de identitate, administrat la fila 24 a dosarului. Concordanța acestor elemente permite

identificarea lui Ion MELNIC drept persoana care și-a asumat obligațiile de restituire și confirmă legătura dintre pârât și raporturile contractuale deduse judecății.

51. Examinând recipisele în raport cu celelalte materiale ale cauzei, instanța apreciază că acestea constituie probe suficiente ale încheierii contractelor de împrumut și ale remiterii efective a sumelor de bani. Concluzia rezultă din conținutul declarațiilor consemnate în înscrisuri, din identificarea persoanei obligate și din lipsa unor elemente probatorii care să pună la îndoială autenticitatea ori semnificația juridică a acestora. Pârâtul nu a contestat semnăturile aplicate, nu a prezentat înscrisuri care să infirme primirea sumelor și nici nu a invocat împrejurări care să demonstreze existența unor raporturi juridice diferite. Instanța constată însă că existența obligațiilor nu este stabilită prin atribuirea unui efect de recunoaștere pasivității procesuale a pârâtului, fiind demonstrată prin înscrisurile care emană de la acesta și prin conținutul prestațiilor asumate.

52. Recipisele sunt susținute și de corespondența electronică administrată de reclamantă, în cadrul căreia interlocutorul acesteia a făcut referire la restituirea banilor și a indicat în repetate rânduri termene pentru efectuarea plății. Instanța constată că aceste discuții sunt concordante cu existența obligațiilor pecuniare constatate prin recipise și cu susținerea reclamantei privind neexecutarea lor la termenele convenite. Totodată, întrucât atribuirea declarațiilor electronice unei anumite persoane trebuie examinată prin raportare la elementele de identificare disponibile, instanța nu întemeiază exclusiv pe corespondența respectivă constatarea existenței împrumuturilor. Recipisele semnate de pârât constituie probele principale ale raporturilor obligaționale, iar mesajele prezentate confirmă concordanța dintre conținutul acestora și discuțiile ulterioare privind restituirea sumelor.

53. În privința exigibilității obligațiilor, instanța constată că termenele de restituire au fost stabilite expres prin recipise, respectiv 2 iulie 2022 pentru suma de 200.000 MDL și 1 septembrie 2022 pentru suma de 5.000 EUR. La împlinirea acestor termene, pârâtului îi revenea obligația de a restitui integral sumele primite, în conformitate cu art. 1247 alin. (1) și art. 858 alin. (2) din Codul civil. Întrucât părțile conveniseră scadențe determinate, reclamanta nu era obligată să transmită somații suplimentare pentru a face exigibile obligațiile. În aceste împrejurări, instanța constată că ambele împrumuturi au devenit exigibile la datele stabilite prin înscrisurile contractuale.

54. Verificând dacă obligațiile astfel stabilite au fost executate, instanța constată că materialele cauzei nu conțin documente care să confirme restituirea integrală sau parțială a vreuneia dintre sumele împrumutate. Reclamanta a demonstrat existența contractelor, remiterea banilor și ajungerea obligațiilor la scadență, în timp ce pârâtul nu a administrat probe privind stingerea acestora prin plată. Potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, demonstrarea faptului extinctiv al plății revine persoanei care invocă executarea obligației. În lipsa unor înscrisuri sau a altor mijloace de probă care să confirme restituirea banilor, instanța constată că obligațiile asumate de Ion MELNIC au rămas neexecutate.

55. În același timp, instanța constată că pârâtul a beneficiat de posibilitatea efectivă de a-și prezenta poziția procesuală asupra cererii de chemare în judecată și a

solicitărilor formulate ulterior. Din actele procedurale rezultă că acesta a primit comunicările transmise prin poșta electronică și a depus cereri de amânare și de strămutare a cauzei utilizând aceeași adresă electronică, inclusiv după comunicarea cererii de completare a acțiunii. Aceste împrejurări demonstrează că pârâtul a cunoscut existența procesului și obiectul solicitărilor formulate împotriva sa. Totuși, nu a depus referință și nu a administrat probe care să combată conținutul recipiselor sau să confirme restituirea împrumuturilor. Instanța reține că această conduită nu constituie o recunoaștere a acțiunii, iar soluționarea cauzei se întemeiază pe examinarea probelor administrate, în condițiile art. 186 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

56. În aceste împrejurări, instanța constată că sunt întrunite condițiile pentru obligarea pârâtului la restituirea sumelor împrumutate. Existența celor două contracte este demonstrată prin recipisele semnate de Ion MELNIC, remiterea sumelor rezultă expres din conținutul acestora, obligațiile au devenit exigibile la termenele convenite, iar restituirea banilor nu a fost demonstrată. Prin urmare, neexecutarea obligațiilor constituie o încălcare a angajamentelor contractuale în sensul art. 901 alin. (5) din Codul civil și justifică exercitarea dreptului reclamantei de a solicita executarea prestațiilor, în temeiul art. 901 alin. (1) lit. a), art. 1242 alin. (1) și art. 1247 alin. (1) din același cod. În consecință, pretenția privind încasarea sumelor principale de 200.000 MDL și 5.000 EUR este întemeiată și urmează a fi admisă.

57. În ceea ce privește împrumutul exprimat în euro, instanța constată că pârâtul și-a asumat obligația de a restitui suma nominală de 5.000 EUR, fără ca materialele cauzei să demonstreze existența unei convenții de modificare a cuantumului datoriei. În aplicarea art. 1247 alin. (3) din Codul civil, obligația principală trebuie menținută la valoarea nominală stabilită prin recipisa din 1 august 2022, independent de variațiile ulterioare ale cursului valutar. Prin urmare, în condițiile modalității de executare solicitate de reclamantă, instanța apreciază justificată încasarea echivalentului în lei moldovenești al sumei de 5.000 EUR, calculat potrivit cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii judecătorești.

58. Examinând solicitarea privind dobânda de întârziere, instanța constată că aceasta rezultă din neexecutarea obligațiilor de restituire la termenele stabilite prin cele două contracte de împrumut. Recipisele nu conțin clauze speciale care să stabilească un regim derogatoriu al dobânzii de întârziere, iar materialele cauzei nu demonstrează existența unei convenții prin care părțile să fi exclus aplicarea dispozițiilor legale. În consecință, instanța reține că, pentru determinarea consecințelor întârzierii, sunt aplicabile art. 1248 alin. (1) și art. 942 din Codul civil, care reglementează dreptul creditorului de a solicita dobânda legală asupra sumelor pecuniare neachitate la scadență.

59. Laz caz, se reține că obligația de restituire a sumei de 200.000 MDL a devenit exigibilă la 2 iulie 2022, iar obligația de restituire a sumei de 5.000 EUR, la 1 septembrie 2022. Întrucât pârâtul nu a executat obligațiile respective, instanța constată că dobânda legală de întârziere este datorată începând cu 3 iulie 2022 pentru primul împrumut și cu 2 septembrie 2022 pentru cel de-al doilea. Aceste date rezultă din aplicarea art. 942 alin. (1) din Codul civil, potrivit căruia dobânda începe să curgă din ziua imediat următoare scadenței. Prin urmare, instanța apreciază că reclamanta este îndreptățită să solicite

dobânda de întârziere pentru ambele obligații, în limitele perioadelor și sumelor deduse judecății, cu respectarea metodei legale de calcul.

60. Referitor la rata dobânzii aplicabile, instanța constată că raporturile juridice examinate au fost constituite între două persoane fizice, fără existența unor probe care să demonstreze că Zinaida CIOCOI a acționat în cadrul unei activități profesionale de creditare. În aceste condiții, împrumuturile nu pot fi calificate drept raporturi de consum exclusiv prin raportare la calitatea de persoană fizică a împrumutatului. Regimul juridic special al debitorului consumator presupune existența unui raport juridic încheiat cu un profesionist, condiție care nu rezultă din înscrisurile administrate. În consecință, instanța constată că dobânda de întârziere trebuie determinată potrivit art. 942 alin. (2) din Codul civil, prin majorarea ratei prevăzute la art. 874 cu 9 puncte procentuale anual.

61. Prin cererea de completare a acțiunii din 14 iulie 2026, reclamanta a solicitat încasarea dobânzii de întârziere de 140.586,30 MDL pentru împrumutul de 200.000 MDL și de 3.284,86 EUR pentru împrumutul de 5.000 EUR, prezentând calculele respective la filele 74–75 ale dosarului. Aceste calcule au fost întocmite pentru perioadele indicate de reclamantă ca fiind 2 iulie 2022 – 8 iulie 2026 și, respectiv, 1 septembrie 2022 – 8 iulie 2026, prin raportare la ratele legale aplicabile intervalelor semestriale. Instanța constată că reclamanta a determinat distinct obiectul fiecărei solicitări accesorii și a limitat perioada pentru care pretinde dobânda până la 8 iulie 2026, astfel încât examinarea cuantumului urmează să se realizeze în aceste limite, cu respectarea regulilor privind începutul legal al întârzierii.

62. În examinarea calculelor prezentate, instanța reține că lipsa unor obiecții din partea pârâtului nu poate suplini verificarea condițiilor legale de determinare a dobânzii. Împrejurarea că Ion MELNIC nu a prezentat un calcul alternativ nu conferă automat caracter corect sumelor solicitate, întrucât instanța trebuie să stabilească dacă acestea rezultă din aplicarea ratelor legale corespunzătoare fiecărui semestru asupra obligațiilor principale și pentru perioadele în care debitorul s-a aflat efectiv în întârziere. În acest sens, includerea în calculele reclamantei a zilelor de 2 iulie 2022 și 1 septembrie 2022 necesită verificarea corespunzătoare, deoarece art. 942 alin. (1) din Codul civil stabilește începutul dobânzii din ziua imediat următoare scadenței. Instanța constată că această împrejurare privește determinarea întinderii obligației accesorii, fără a afecta existența dreptului reclamantei la dobânda legală de întârziere pentru perioada ulterioară.

63. În consecință, instanța constată că sunt demonstrate condițiile legale pentru încasarea dobânzii de întârziere aferente ambelor împrumuturi, respectiv existența unor obligații pecuniare determinate, ajungerea acestora la scadență și neexecutarea lor. Cuantumul datorat trebuie însă stabilit prin aplicarea ratelor legale corespunzătoare fiecărui interval semestrial, începând cu 3 iulie 2022 pentru suma de 200.000 MDL și cu 2 septembrie 2022 pentru suma de 5.000 EUR, până la 8 iulie 2026, în limitele sumelor solicitate prin cererea de completare a acțiunii. În această privință, instanța urmează să rețină cuantumurile rezultate din verificarea calculelor administrate la filele 74–75 ale dosarului.

64. În privința dobânzii aferente împrumutului de 5.000 EUR, instanța constată că obligația accesorie este determinată în raport cu suma principală exprimată în aceeași

monedă. În consecință, calculul dobânzii în euro corespunde naturii obligației pecuniare și permite menținerea raportului dintre prestația principală și consecințele executării sale tardive. În condițiile modalității de executare solicitate, suma stabilită cu titlu de dobândă de întârziere urmează să fie încasată prin echivalentul în lei moldovenești, determinat potrivit cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii judecătorești.

D. Cu privire la cheltuielile de judecată

65. În examinarea cererii privind compensarea cheltuielilor de judecată, instanța reține că art. 82 și art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă instituie regula potrivit căreia partea care a pierdut procesul este obligată să compenseze, la cerere, cheltuielile suportate de partea care a avut câștig de cauză, în măsura corespunzătoare soluției pronunțate. Aplicarea acestei reguli presupune verificarea existenței cheltuielilor, a legăturii lor cu examinarea cauzei și a temeiului pentru atribuirea acestora părții adverse. În privința cheltuielilor de asistență juridică, art. 96 alin. (1) instituie condiții suplimentare, fiind necesară demonstrarea caracterului real, necesar și rezonabil al sumelor solicitate. Instanța apreciază că aceste cerințe urmăresc compensarea costurilor justificate ale promovării și susținerii acțiunii, fără transformarea cheltuielilor de judecată într-o sancțiune patrimonială suplimentară împotriva părții care a pierdut procesul.

66. Din înscrisurile administrate rezultă că reclamanta a achitat taxa de timbru de 200 MDL, potrivit confirmării de plată din 8 iulie 2025, anexată la fila 20 a dosarului. Totodată, prin confirmările de plată din 8 iulie 2025 și 13 iulie 2026, administrate la filele 21 și 76, este demonstrată achitarea taxei de stat în sumă totală de 15.576,12 MDL. Aceste cheltuieli au fost determinate de promovarea cererii de chemare în judecată și de completarea ulterioară a acesteia cu solicitarea privind dobânda de întârziere. În condițiile admiterii integrale a acțiunii, instanța constată că reclamanta este îndreptățită la compensarea taxei de timbru și a taxei de stat efectiv achitate, în cuantumurile confirmate prin înscrisurile prezentate.

67. În ceea ce privește cheltuielile de asistență juridică, instanța reține că art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă nu permite transferarea automată asupra părții adverse a oricărei sume convenite între client și avocat. Existența unui raport contractual de asistență juridică și demonstrarea achitării onorariului confirmă caracterul real al cheltuielii, însă nu înlătură obligația verificării necesității și rezonabilității acesteia. Instanța apreciază că o asemenea verificare presupune examinarea naturii litigiului, a dificultății problemelor juridice soluționate, a valorii obligațiilor deduse judecății, a volumului activității efectiv desfășurate de avocat și a duratei procedurii. Aceste criterii trebuie apreciate în ansamblu, pentru a determina întinderea cheltuielii care poate fi transferată în mod justificat asupra părții care a pierdut procesul.

68. În prezenta cauză, interesele reclamantei au fost reprezentate de avocatul Alexandru EVTODIEV, împuternicit prin mandatul avocațial seria MA nr. 2316463 din 1 iulie 2025, anexat la fila 5 a dosarului. Din înscrisurile administrate la filele 95–96 rezultă că Zinaida CIOCOI a achitat suma de 8.000 MDL pentru serviciile de asistență juridică.

În consecință, instanța constată că existența și întinderea cheltuielii sunt demonstrate prin probele administrate, iar necesitatea reprezentării juridice rezultă din promovarea și susținerea unei acțiuni privind executarea a două contracte de împrumut, completată ulterior cu solicitarea privind dobânda legală de întârziere.

69. În examinarea caracterului rezonabil al onorariului, instanța constată că litigiul nu a presupus administrarea unui volum excepțional de probe și nici soluționarea unor probleme juridice de complexitate deosebită, existența raporturilor contractuale fiind demonstrată, în principal, prin două recipise, completate de corespondența electronică și calculele dobânzii de întârziere. Totuși, activitatea avocatului nu s-a limitat la redactarea cererii inițiale. Acesta a întocmit cererea de completare a acțiunii, a prezentat calculele dobânzilor, a participat la șase ședințe de judecată și a formulat poziția reclamantei asupra incidentelor procedurale ridicate de pârât, inclusiv în legătură cu cererile de amânare, de strămutare și excepția de tardivitate. Instanța constată că examinarea cauzei pe parcursul perioadei iulie 2025 – august 2026 și necesitatea participării repetate a reprezentantului la ședințele de judecată au determinat un volum de activitate care justifică evaluarea onorariului prin raportare la ansamblul serviciilor efectiv prestate.

70. Raportând cuantumul solicitat la natura litigiului, valoarea obligațiilor deduse judecății, durata examinării cauzei și activitatea procesuală desfășurată de avocat, instanța apreciază că suma de 8.000 MDL nu depășește limitele rezonabile ale cheltuielilor de asistență juridică ce pot fi puse în sarcina pârâtului. Documentele administrate demonstrează achitarea onorariului, iar activitatea reprezentantului confirmă necesitatea cheltuielii și proporționalitatea cuantumului acesteia cu serviciile prestate. În consecință, instanța constată că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă pentru compensarea integrală a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 8.000 MDL.

71. Pentru aceste considerente, instanța constată că reclamanta a demonstrat suportarea cheltuielilor de judecată în sumă totală de 23.776,12 MDL, compusă din taxa de timbru de 200 MDL, taxa de stat de 15.576,12 MDL și cheltuielile de asistență juridică de 8.000 MDL. În condițiile admiterii acțiunii și ale constatărilor privind caracterul real, necesar și rezonabil al cheltuielilor solicitate, suma respectivă urmează să fie încasată de la Ion MELNIC în beneficiul Zinaidei CIOCOI, în temeiul art. 94 și art. 96 din Codul de procedură civilă.

72. Instanța constată că Zinaida CIOCOI a demonstrat existența celor două contracte de împrumut prin recipisele semnate de Ion MELNIC, remiterea sumelor de 200.000 MDL și 5.000 EUR și ajungerea obligațiilor de restituire la termenele convenite. În același timp, materialele cauzei nu conțin probe privind executarea integrală sau parțială a acestor obligații, iar pârâtul nu a administrat înscrisuri care să infirme primirea banilor ori să confirme stingerea datoriilor prin plată. Prin urmare, instanța apreciază că neexecutarea obligațiilor contractuale justifică obligarea pârâtului la restituirea sumelor împrumutate și la plata dobânzii legale de întârziere, în condițiile art. 1248 și art. 942 din Codul civil, pentru perioadele și în cuantumurile determinate potrivit legii.

73. Pentru aceste considerente, instanța constată că cererea de chemare în judecată înaintată de Zinaida CIOCOI împotriva lui Ion MELNIC este întemeiată în partea privind

restituirea împrumuturilor de 200.000 MDL și 5.000 EUR, precum și în privința dreptului la dobânda legală de întârziere pentru neexecutarea obligațiilor la scadență. Totodată, reclamanta a demonstrat caracterul real, necesar și rezonabil al cheltuielilor de judecată solicitate, în sumă totală de 23.776,12 MDL. Prin urmare, acțiunea urmează a fi soluționată în conformitate cu aceste constatări, cuantumul dobânzii de întârziere fiind supus verificării calculelor prezentate și limitelor stabilite prin cererea de completare a acțiunii.

În conformitate cu prevederile articolelor 94, 96, 236, 238–241, 255 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,-

h o t ă r ă ș t e :

Cererea de chemare în judecată înaintată de Zinaida CIOCOI împotriva lui Ion MELNIC, privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată, ***se admite integral***.

Se încasează de la Ion MELNIC, născut la *****, cod personal *****, cu domiciliul înregistrat în *****, în beneficiul Zinaidei CIOCOI, născută la *****, cod personal *****, cu domiciliul înregistrat în *****, suma de 200.000 MDL (două sute mii lei), cu titlu de datorie, și suma de 140.586,30 MDL (o sută patruzeci mii cinci sute optzeci și șase lei și 30 bani), cu titlu de dobândă de întârziere, sume care derivă din recipisa eliberată la 27 decembrie 2021.

Se încasează de la Ion MELNIC, născut la *****, cod personal *****, cu domiciliul înregistrat în *****, în beneficiul Zinaidei CIOCOI, născută la *****, cod personal *****, cu domiciliul înregistrat în *****, echivalentul în lei moldovenești, conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei stabilit la data executării hotărârii judecătorești, al sumei de 5.000 EUR (cinci mii euro), cu titlu de datorie, și al sumei de 3.284,86 EUR (trei mii două sute optzeci și patru euro și 86 eurocenți), cu titlu de dobândă de întârziere, sume care derivă din recipisa eliberată la 1 august 2022.

Se încasează de la Ion MELNIC, născut la *****, cod personal *****, cu domiciliul înregistrat în *****, în beneficiul Zinaidei CIOCOI, născută la *****, cod personal *****, cu domiciliul înregistrat în *****, suma de 200 MDL (două sute lei), cu titlu de taxă de timbru, suma de 15.576,12 MDL (cincisprezece mii cinci sute șaptezeci și șase lei și 12 bani), cu titlu de taxă de stat și suma de 8.000 MDL (opt mii lei), cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Hotărârea judecătorească urmează a fi executată benevol în modul stabilit de lege, în termen de cel mult 15 zile după ce aceasta rămâne definitivă. După expirarea acestui termen, creditorul poate solicita executarea silită în condițiile Codului de executare.

Se explică participanților la proces că instanța de judecată va întocmi hotărârea integrală dacă, în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, aceștia vor solicita în mod expres acest lucru sau dacă în același termen va fi depusă cerere de apel.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Cererea de apel se depune la Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
Judecătorul,

Ion BOCAN